

Rezoliucinė dalis

2005 m. rugsejo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai 42 straipsnio 1 dalies pirmas sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad jeigu miško plotas, atitinkantis „Natura 2000“ paramos teikimo reikalavimus, iš dalies priklauso valstybei ir iš dalies – privačiam asmeniui, siekiant apskaičiuoti privačiam asmeniui išmokėtinos paramos sumą reikia atsižvelgti į valstybei priklausančio šio ploto dydžio ir šiam privačiam asmeniui priklausančio dydžio santykį.

(¹) OL C 296, 2016 8 16.

2017 m. kovo 30 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Byla C-335/16) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Aplinka — Atliekos — Direktyva 2008/98/EB — Atliekų tvarkymo išlaidų susigrąžinimas — Principas „teršėjas moka“ — Sąvoka „atliekų turėtojas“ — Už atliekų tvarkymą reikalaujama kaina — Specialus mokestis, skirtas kapitalo investicijoms finansuoti)

(2017/C 161/06)

Proceso kalba: kroatų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Općinski sud u Velikoj Gorici

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: VG Čistoća d.o.o.

Atsakovai: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Rezoliucinė dalis

2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinančios kai kurias direktyvas 14 straipsnis ir 15 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad, remiantis dabar galiojančiais Sąjungos teisės aktais, pagal juos nedraudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią komunalinių atliekų tvarkymo ir šalinimo paslaugai finansuoti numatoma kaina, apskaičiuota remiantis šių paslaugos gavėjų generuojamo atliekų kiekio vertinimu, o ne pagal atliekų, kurias jie faktiškai pagamino ir atidavė surinkti, kiekį, taip pat nedraudžiama tai, kad paslaugos gavėjai kaip atliekų turėtojai moka papildomą mokestį, skirtą atliekų apdorojimui, įskaitant jų perdirbimą, būtinoms investicijoms finansuoti. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis jam nurodytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, turi patikrinti, ar dėl to tam tikriems „turėtojams“ neteks išlaidų, kurios būtų akivaizdžiai neproporcingos atliekų, kurias jie gali pagaminti, kiekiui arba pobūdžiui. Todėl nacionalinis teismas gali atsižvelgti, be kita ko, į su paslaugos gavėjų užimamo nekilnojamojo turto rūšimi susijusius kriterijus, šio turto plotą ir paskirtį, „turėtojų“ pajėgumus gaminti atliekas, paslaugos gavėjams duotų kontenerių tūrį ir surinkimo dažnumą, nes šie parametrai gali daryti tiesioginę įtaką atliekų tvarkymo išlaidų sumai.

(¹) OL C 296, 2016 8 16.